

Środa, 16 lutego 2022 r.

P9_TA(2022)0030

Sprawozdanie wykonawcze w sprawie dobrostanu zwierząt w gospodarstwach**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2022 r. Sprawozdanie wykonawcze w sprawie dobrostanu zwierząt w gospodarstwach (2020/2085(INI))**

(2022/C 342/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 13 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który stanowi, że „Unia i Państwa Członkowskie w pełni uwzględniają wymagania w zakresie dobrostanu zwierząt jako istot zdolnych do odczuwania, przy równoczesnym przestrzeganiu przepisów prawnych i administracyjnych oraz zwyczajów Państw Członkowskich związanych w szczególności z obyczajami religijnymi, tradycjami kulturowymi i dziedzictwem regionalnym”,
- uwzględniając badanie przeprowadzone przez Departament Tematyczny ds. Praw Obywatelskich i Spraw Konstytucyjnych w Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej z listopada 2020 r. pt. „Koniec epoki chowu klatkowego: poszukiwanie alternatywnych rozwiązań”, swoją rezolucję z 10 czerwca 2021 r. w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Skończmy z chowem klatkowym”⁽¹⁾ oraz komunikat Komisji z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej (EIO) „End the Cage Age” („Koniec epoki klatkowej”) (C(2021)4747),
- uwzględniając dyrektywę Rady 98/58/WE z 20 lipca 1998 r. dotyczącą ochrony zwierząt hodowlanych⁽²⁾ (dyrektywa ogólna),
- uwzględniając dyrektywę Rady 1999/74/WE z 19 lipca 1999 r. ustanawiającą minimalne normy ochrony kur niosek⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2007/43/WE z 28 czerwca 2007 r. w sprawie ustanowienia minimalnych zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2008/119/WE z 18 grudnia 2008 r. ustanawiającą minimalne normy ochrony cieląt⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2008/120/WE z 18 grudnia 2008 r. ustanawiającą minimalne normy ochrony świń⁽⁶⁾,
- uwzględniając dokument badawczy Biura Analiz Parlamentu Europejskiego z czerwca 2021 r. pt. „Implementation of EU legislation on »on-farm« animal welfare: potential EU added value from the introduction of animal welfare labelling requirements at EU level” (Wdrażanie przepisów europejskich dotyczących dobrostanu zwierząt hodowlanych: europejska wartość dodana, jaką może stanowić wprowadzenie na szczeblu Unii wymagań etykietowania dotyczącego dobrostanu zwierząt),
- uwzględniając badanie Komisji z października 2020 r. wspierające ocenę strategii UE w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015,
- uwzględniając swoją rezolucję z 14 marca 2017 r. w sprawie minimalnych norm ochrony królików hodowlanych⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 25 października 2018 r. w sprawie dobrostanu zwierząt, stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych i wpływu przemysłowego chowu brojlerów na środowisko⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0295.

⁽²⁾ Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 53.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 182 z 12.7.2007, s. 19.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 10 z 15.1.2009, s. 7.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 47 z 18.2.2009, s. 5.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 263 z 25.7.2018, s. 90.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 345 z 16.10.2020, s. 28.

Środa, 16 lutego 2022 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z 9 czerwca 2021 r. w sprawie unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 – przywracanie przyrody do naszego życia⁽⁹⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z 16 grudnia 2019 r. w sprawie dobrostanu zwierząt – integralnej części zrównoważonej produkcji zwierzęcej,
 - uwzględniając konkluzje Rady z 7 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnounijnego znaku dobrostanu zwierząt,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 31 z 14 listopada 2018 r. dotyczące dobrostanu zwierząt w UE – zmniejszanie dystansu między ambitnymi celami a praktycznym wdrażaniem,
 - uwzględniając aktualnie prowadzoną przez Komisję ocenę adekwatności („fitness check”) europejskich przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Regionów z 5 grudnia 2018 r. w sprawie reformy wspólnej polityki rolnej⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając specjalne badanie Eurobarometr nr 505 zatytułowane „Dostosowanie żywności do przyszłych potrzeb – oczekiwania obywateli”,
 - uwzględniając pięć wolności opisanych przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt, a mianowicie wolność od głodu, niedożywienia i pragnienia, wolność od strachu i cierpienia, wolność od stresu termicznego i dyskomfortu fizycznego, wolność od bólu, obrażeń i chorób oraz możliwość przejawiania zachowań typowych dla swojego gatunku,
 - uwzględniając komunikat Komisji z 12 maja 2021 r. pt. „Strategiczne wytyczne dotyczące bardziej zrównoważonej i konkurencyjnej akwakultury w UE na lata 2021–2030” (COM(2021)0236),
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu, art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A9-0296/2021),
- A. mając na uwadze, że dobrostan zwierząt, ważne zagadnienie dla naszych hodowców, to temat etyczny, który zyskuje na znaczeniu wśród konsumentów i ogólnie w naszym społeczeństwie; mając na uwadze, że zainteresowanie konsumentów jakością nabywanej żywności i dobrostanem zwierząt jest większe niż kiedykolwiek, a obywatele UE jako konsumenci chcą dokonywać bardziej świadomych wyborów; mając na uwadze, że jakość żywności związana z dobrostanem i zdrowiem zwierząt ma istotnie znaczenie dla osiągnięcia celów strategii „Od pola do stołu”;
- B. mając na uwadze, że art. 13 TFUE uznaje zwierzęta za istoty zdolne do odczuwania i stanowi, że Unia i jej państwa członkowskie w pełni uwzględniają wymagania w zakresie ich dobrostanu przy formułowaniu i wdrażaniu unijnej polityki rolnej i rybołówstwa, przy równoczesnym poszanowaniu zwyczajów związanych z obrzędami religijnymi, tradycjami kulturowymi i dziedzictwem regionalnym w państwach członkowskich;
- C. mając na uwadze, że europejska żywność podlega jednym z najwyższych norm produkcji na świecie, włącznie z kryteriami dotyczącymi dobrostanu zwierząt, ale że normy te wymagają jeszcze ulepszenia; mając na uwadze, że kilka krajów i regionów podjęło dalsze kroki w tym kierunku, takie jak zakaz niektórych form hodowli w klatkach;
- D. mając na uwadze, że zapewnienie jednolitego brzmienia i stosowania przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt oraz ich aktualizacja zgodnie z najnowszą wiedzą naukową jest warunkiem wstępnym podniesienia norm dobrostanu zwierząt i egzekwowania ich pełnego przestrzegania;

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0277.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 86 z 7.3.2019, s. 173.

Środa, 16 lutego 2022 r.

- E. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich dziesięcioleci niektórzy hodowcy europejscy poczynili postępy, rewidując swoje praktyki oraz ulepszając i dostosowując swoją pracę; mając na uwadze, że udoskonalają oni swoje praktyki przy wsparciu organów doradczych i badawczych oraz niektórych organizacji pozarządowych; mając na uwadze, że stosowanie inteligentnych technologii produkcji rolnej w celu monitorowania zdrowia i dobrostanu zwierząt może przyczynić się do skutecznego zapobiegania chorobom i wdrażania norm dobrostanu zwierząt; mając na uwadze, że hodowcy europejscy wykazują wolę dalszego doskonalenia w tej dziedzinie, lecz napotykać przeszkody natury technicznej, prawnej i gospodarczej; mając na uwadze, że poprawa dobrostanu zwierząt musi uwzględniać aspekty zdrowotne charakterystyczne dla każdego gatunku, a kosztów nie mogą ponosić wyłącznie producenci;
- F. mając na uwadze, że przemysłowa hodowla zwierząt pełni istotną rolę w sektorze rolnictwa UE; mając na uwadze, że względu na zwiększenie skali i intensyfikację systemu rolnego w ciągu nieco ponad dziesięciu lat przestało istnieć kilka milionów gospodarstw rolnych, co stanowi ponad jedną trzecią wszystkich gospodarstw w Europie, a zdecydowana większość utraconych gospodarstw to małe przedsiębiorstwa rodzinne;
- G. mając na uwadze, że brak stabilności gospodarczej zmusza hodowców do przewidywania długich okresów amortyzacji inwestycji, na przykład w pomieszczenia inwentarskie mające na celu poprawę dobrostanu zwierząt;
- H. mając na uwadze, że hodowcy europejscy podejmują obecnie dalsze działania związane z modernizacją hodowli i pomieszczeń inwentarskich, aby zwiększyć ich spójność z koncepcją pięciu wolności przedstawioną przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt;
- I. mając na uwadze, że dobrostan zwierząt idzie w parze z dobrostanem hodowców i osób prowadzących gospodarstwa rolne i że na obydwie te cele należy przeznaczyć odpowiednie środki i większe praktyczne wsparcie na szczeblu UE;
- J. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 uwydatniła bezpośredni związek między zdrowiem i dobrostanem zwierząt a zdrowiem i dobrostanem ludzi; mając na uwadze, że dobrostan zwierząt jest również powiązany ze stanem środowiska, co najlepiej przedstawiono w koncepcji One Welfare (jeden dobrostan);
- K. mając na uwadze, że europejskie gospodarstwa hodowlane zatrudniają około 4 mln osób (pracujących za wynagrodzeniem lub bez), z których 80 % mieszka w państwach członkowskich, które przystąpiły do UE stosunkowo niedawno ⁽¹⁾;
- L. mając na uwadze, że wewnątrzunijny handel rybami odgrywa kluczową rolę w całym unijnym obrocie produktami rybołówstwa i że w 2014 r. stanowił on 86 % całkowitego obrotu w tym zakresie wewnątrz UE i poza jej granicami, a wielkość sprzedaży w UE wyniosła 5,74 mln ton i osiągnęła wartość 20,6 mld EUR, najwyższą, jaką odnotowano od 2006 r. ⁽²⁾;
- M. mając na uwadze, że zdrowie i dobrostan zwierząt są kluczowe dla zapewnienia bezpieczeństwa żywności, bezpieczeństwa dostaw żywności i zdrowia publicznego oraz że przyczyniają się one do wysokich norm jakości w UE;
- N. mając na uwadze, że zdrowie zwierząt gospodarskich jest kluczowym elementem przejścia na zrównoważone i mniej emisyjne rolnictwo;
- O. mając na uwadze postęp naukowy i techniczny, który prowadzi do lepszego zrozumienia wrażliwości zwierząt, ich zachowania i dobrostanu;
- P. mając na uwadze znaczne trudności napotkane przy gromadzeniu danych dotyczących wdrażania przepisów w sprawie dobrostanu zwierząt gospodarskich – zarówno pod względem jakości, jak i dostępności tych danych – wynikające z braku wymogów w zakresie monitorowania i gromadzenia danych przez państwa członkowskie;
- Q. mając na uwadze, że aktualne przepisy są częściowo przestarzałe i nie odzwierciedlają już wiedzy dotyczącej szczególnych potrzeb zwierząt wedle gatunku, wieku, wielkości i stanu fizycznego ani postępu naukowego i technicznego w stosowanych obecnie praktykach hodowlanych;

⁽¹⁾ Badanie przeprowadzone na zlecenie Komisji pt. „Future of EU livestock: How to contribute to a sustainable agricultural sector?” (Przyszłość unijnego inwentarza żywego: Jak przyczynić się do zrównoważonego sektora rolnictwa?), czerwiec 2020 r.

⁽²⁾ Europejskie Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury, „Rynek rybny UE, wydanie z 2015 r.”

Środa, 16 lutego 2022 r.

- R. mając na uwadze, że przepisy europejskie, które w obecnym brzmieniu zawierają kombinację odstępstw, wyjątków i nieprecyzyjnych wymogów i nie przewidują szczególnych zabezpieczeń ani nie gwarantują odpowiedniego poziomu ochrony, dopuszczając tym samym szereg niepożądanych praktyk, co prowadzi do fragmentacji ustawodawczej i braku pewności prawa na rynku krajowym, a wszystkie te zjawiska są uznawane za zakłócające konkurencję;
- S. mając na uwadze, że przepisy UE dotyczące dobrostanu zwierząt ustanawiają jedynie specyficzne dla danego gatunku minimalne normy dobrostanu świń, kur niosek, brojlerów i cieląt, lecz nadal brakuje szczegółowych przepisów dla innych gatunków hodowanych w celu produkcji żywności, a mianowicie bydła mlecznego i opasowego powyżej szóstego miesiąca życia, owiec, kóz, rodziców brojlerów oraz kur niosek, młodych kur, indyków, kaczek i gęsi, przepiórek, ryb i królików; mając na uwadze, że w obowiązującym ustawodawstwie UE w zakresie dobrostanu zwierząt brakuje przepisów dotyczących poszczególnych gatunków zwierząt i zwierząt w różnym wieku, obejmujących wszystkie etapy cyklu produkcyjnego; mając na uwadze, że wiele lądowych zwierząt utrzymywanych w warunkach fermowych oraz ryb hodowlanych należących do różnych gatunków jest obecnie chronionych jedynie ogólnymi przepisami dyrektywy ogólnej;
- T. mając na uwadze, że do poprawy praktyk hodowlanych przyczyniły się też inicjatywy inne niż przepisy unijne i kontrole urzędowe; mając na uwadze, że wiele państw członkowskich wprowadziło własne normy dobrostanu zwierząt, które są surowsze niż normy unijne;
- U. mając na uwadze, że państwowi członkowskim pozostawia się szeroki zakres swobodnego uznania w kwestii określania wymogów i oceny ich przestrzegania; mając na uwadze różnorodność przyjętych przez państwa członkowskie podejść do alokacji zasobów i ustalania priorytetów kontroli urzędowych;
- V. mając na uwadze, że wdrażanie przepisów w państwach członkowskich jest bardzo niespójne; mając na uwadze, że doprowadziło to do różnych poziomów przestrzegania wymogów i może stawić w niekorzystnej sytuacji hodowców, którzy wymogów przestrzegają;
- W. mając na uwadze, że dzięki dyrektywom w sprawie kur niosek, świń (loch prośnych) i cieląt doprowadzono do pożądanых zmian strukturalnych w sposobie hodowli zwierząt; mając na uwadze, że w sektorach jaj, cielęciny i wieprzowiny dyrektywy doprowadziły do poważnych modyfikacji w budynkach i wyposażeniu oraz przyczyniły się do przekształceń w zakresie liczby i wielkości gospodarstw;
- X. mając na uwadze, że zasadniczo uznano, iż dyrektywa ogólna miała mniejszy wpływ niż dyrektywy dotyczące poszczególnych gatunków i w niewielkim stopniu wpłynęła na poprawę dobrostanu zwierząt ze względu na niejasny charakter jej wymogów, szerokie możliwości interpretacji oraz brak przepisów szczegółowych dotyczących ochrony krów mlecznych, brojlerów i kur hodowlanych, królików, owiec i indyków;
- Y. mając na uwadze, że ze względu na presję produkcyjną główne problemy, które miały być uregulowane w prawodawstwie, nadal występują powszechnie, w tym okaleczenie, ciasnota i stresujące warunki; mając na uwadze, że nie osiągnięto celów dotyczących pomieszczeń dla loch, wdrażanie przepisów było ogólnie niespójne, a lochy są nadal przetrzymywane w ciasnych pomieszczeniach i stresujących warunkach i nie mają dostępu do wystarczającego materiału wzbogacającego;
- Z. mając na uwadze, że dyrektywa 1999/74/WE w sprawie kur niosek skutecznie zapewniła dobre definicje dla różnych systemów produkcji; mając jednak na uwadze, że sukces ten jest ograniczony z uwagi na szeroki zakres podejść do jej wdrażania stosowanych przez państwa członkowskie oraz brak jasnych, obowiązkowych i kompleksowych przepisów dyrektywy, co umożliwia dalsze występowanie zakłóceń konkurencji na jednolitym rynku; mając także na uwadze, że w dyrektywie tej poczyniono niewystarczające postępy, nie wychodzi ona naprzeciw rzeczywistym potrzebom dotyczącym kur niosek i stopniowo wywierała presję na zmiany, w związku z czym w poszczególnych państwach członkowskich zaczęto stosować w większym stopniu rozwiązania alternatywne dla systemu klatek ⁽¹³⁾;
- AA. mając na uwadze, że w interesie zarówno hodowców, jak i konsumentów leży zapewnianie jednakowych warunków na rynku wewnętrznym i oraz jednakowych warunków przywozu produktów z państw trzecich;
- AB. mając na uwadze, że o ile poprawiły się warunki pracy hodowców kur niosek i cielęciny, to niekoniecznie dotyczy to hodowców trzody chlewnej;

⁽¹³⁾ Badanie Parlamentu Europejskiego pt. „End the cage age: Looking for alternatives” (Koniec epoki chowu klatkowego: Poszukiwanie rozwiązań alternatywnych), listopad 2020 r.

Środa, 16 lutego 2022 r.

- AC. mając na uwadze, że Komisja postanowiła zakończyć w 2022 r. ocenę skutków zakazu chowu klatkowego przygotowaną przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) oraz do 2023 r. dokonać przeglądu przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt, w tym dyrektywy ogólnej;
- AD. mając na uwadze, że konieczne jest rozróżnienie z jednej strony między anegdotycznymi przypadkami niezgodności, którym poświęca się nadmierną uwagę, a z drugiej strony faktem, że przeważająca większość podmiotów przestrzega przepisów;
- AE. mając na uwadze zróżnicowanie metod hodowli i systemów produkcji między państwami członkowskimi;
- AF. mając na uwadze, że sytuacja demograficzna w europejskim rolnictwie jest coraz bardziej alarmująca; mając na uwadze, że niewystarczająca wymiana pokoleń miałaby niepożądane skutki dla wdrożenia norm dobrostanu zwierząt;
- AG. mając na uwadze, że unijne strategie i środki dotyczące rolnictwa, środowiska i handlu międzynarodowego służące zapewnieniu równych warunków działania na jednolitym rynku powinny być spójne, komplementarne i odpowiednie;
- AH. mając na uwadze, że wspólna polityka rolna (WPR) jest jednym z narzędzi regulacyjnych i finansowych służących wspieraniu poprawy zdrowia i dobrostanu zwierząt gospodarskich, w szczególności dzięki ekoprogramom, ale także dzięki wspieraniu inwestycji, choć do poczynienia postępów w tym kierunku oprócz wsparcia z WPR potrzebne są również inne źródła finansowania; mając na uwadze, że, jak zauważyła Komisja w swojej ocenie najnowszej unijnej strategii na rzecz dobrostanu zwierząt, państwa członkowskie przez zaniedbanie nie wykorzystują jednak w pełni funduszy na cele dobrostanu zwierząt i miliony euro z unijnych funduszy na rzecz rozwoju obszarów wiejskich dostępnych na poprawę dobrostanu zwierząt nie są obecnie wykorzystywane lub są wykorzystywane w niedostatecznym stopniu; mając na uwadze, że na hodowlę zwierząt przeznaczają się najwięcej środków w ramach drugiego filaru WPR dla gospodarstw rolnych na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarczych, które stanowią 50 % europejskiej wykorzystywanej powierzchni użytków rolnych, a także środków rolnośrodowiskowych kompensujących dodatkowe koszty związane z niekorzystnym położeniem lub obowiązkami przestrzegania szczególnych przepisów prawnych⁽¹⁴⁾;
- AI. mając na uwadze, że należy szczególnie zadbać o to, aby poprawić dobrostan zwierząt w całym cyklu produkcji i promować wyższe normy dobrostanu zwierząt zarówno na rynkach krajowych, jak i międzynarodowych, oraz dopilnować, by nasze decyzje polityczne nie prowadziły do osłabienia europejskiej produkcji zwierzęcej ani by nie służyły do jej ograniczenia, co skutkowałoby przeniesieniem produkcji do innych regionów świata, gdzie warunki są gorsze, a standardy hodowli niższe niż w Europie, a także innymi powiązаныmi problemami przynoszącymi szkodę nie tylko normom dobrostanu zwierząt, ale także unijnym celom środowiskowym;
- AJ. mając na uwadze, że etykietowanie może być skuteczne tylko wtedy, gdy jest oparte na podstawach naukowych, łatwe do zrozumienia przez konsumentów i umożliwia im dokonywanie świadomych wyborów, jest zaprojektowane z myślą o zintegrowanym jednolitym rynku, ma zastosowanie do wszystkich produktów pochodzenia zwierzęcego i jest oparte na spójnej polityce handlowej UE w celu zapobiegania wprowadzaniu na rynek produktów wytwarzanych zgodnie z niższymi normami, i tylko wtedy, gdy nie niesie ze sobą dodatkowych konsekwencji gospodarczych dla podmiotów sektora spożywczego, zwłaszcza rolników, i jest rzeczywiście wykonalne dla naszych producentów bez zbyt wysokich kosztów lub ograniczeń związanych z wdrożeniem; mając na uwadze, że takie etykietowanie musi również przyczynić się do tworzenia możliwości rynkowych dla producentów; mając na uwadze, że wyniki badań i konsultacji społecznych wskazują, iż niektóre zainteresowane podmioty nie popierają w pełni projektu obowiązkowego etykietowania; mając na uwadze, że w przypadku braku rozróżniania przez rynek produktów na podstawie cech ich produkcji dobrowolne etykietowanie będzie przynosić korzyści rynkowe; mając na uwadze, że niewielka jest wiedza na temat zbadanego wpływu systemów etykietowania na sektor spożywczy oraz na zaufanie konsumentów i zrozumienie przez nich praktyk w zakresie dobrostanu zwierząt;
- AK. mając na uwadze, że stosowanie technologii identyfikacji DNA w celu identyfikowania i śledzenia każdego chorego zwierzęcia lub zakażonej żywności może zagwarantować konsumentom pewność poprzez zapewnienie bezpieczeństwa żywności i zapobieżenie jej fałszowaniu;

⁽¹⁴⁾ Badanie przeprowadzone na zlecenie Komisji pt. „Future of EU livestock: How to contribute to a sustainable agricultural sector?” (Przyszłość unijnego inwentarza żywego: Jak przyczynić się do zrównoważonego sektora rolnictwa?), czerwiec 2020 r.

Środa, 16 lutego 2022 r.

- AL. mając na uwadze, że niezależnie od rodzaju narzędzi informacyjnych przeznaczonych dla konsumentów, muszą one być zaprojektowane w sposób zapewniający uczciwe warunki konkurencji i zharmonizowane podejście, co uniemożliwia obecnie mnogość prywatnych inicjatyw stosujących niechronione określenia dotyczące dobrostanu zwierząt i deklarujących przestrzeganie zróżnicowanych norm; mając na uwadze, że w UE istnieje coraz większy rynek produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z systemów bezklatkowych, z chowu na wolnym wybiegu i systemów ekologicznych, a także alternatywnych produktów roślinnych;
- AM. mając na uwadze, że działania legislacyjne powinny być prowadzone w kierunku harmonizacji i lepszego wdrażania przepisów i norm;
- AN. mając na uwadze, że większość systemów etykietowania dotyczącego dobrostanu zwierząt stanowi inicjatywę sektora prywatnego, zaś pozostałe powstały dzięki partnerstwom publiczno-prywatnym lub, w mniejszym stopniu, inicjatywom właściwych podmiotów krajowych w niektórych państwach członkowskich;
- AO. mając na uwadze, że systemy służące zapewnieniu dobrostanu zwierząt stosowane w UE są dobrowolne; mając na uwadze, że większość z nich obejmuje aspekty inne niż dobrostan zwierząt, takie jak identyfikowalność, zrównoważony rozwój i zdrowie; mając na uwadze, że systemy te cechują się dużą różnorodnością pod względem funkcjonowania i projektu;
- AP. mając na uwadze, że nie osiągnięto konsensusu w sprawie zasad obowiązkowego etykietowania dotyczącego dobrostanu zwierząt, głównie ze względu na konsekwencje gospodarcze ich wdrożenia, w szczególności dla hodowców; mając na uwadze, że nawet gdyby obowiązkowe przepisy miały wyeliminować pewne nieprawidłowości na rynku europejskim, miałyby ograniczający wpływ na inicjatywy prywatne służące zróżnicowaniu produktów i wykorzystaniu dobrostanu zwierząt jako dźwigni handlowej;

Wnioski i zalecenia

Wdrażanie przepisów

1. wyraża zadowolenie, że do 2023 r. Komisja dokona oceny i przeglądu przepisów w zakresie dobrostanu zwierząt, w tym dotyczących transportu i uboju zwierząt, w celu ich dostosowania do najnowszych wyników badań naukowych, poszerzenia ich zakresu, ułatwienia ich stosowania i zapewnienia wyższego poziomu dobrostanu zwierząt, zgodnie ze strategią „Od pola do stołu”;
2. dostrzega działania, jakie wielu rolników zajmujących się produkcją zwierzęcą podejmuje w swoich gospodarstwach, w szczególności w celu poprawy dobrostanu zwierząt, oraz entuzjazm i zaangażowanie niektórych z nich w przyszłościowe myślenie i postępy;
3. opowiada się za tym, aby poprzez stworzenie stosownych ram na poziomie wspólnotowym zapewnić wszystkim hodowcom środki umożliwiające uczestnictwo w postępach w oparciu o obiektywne wskaźniki odnoszące się do pięciu podstawowych wolności określonych przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt;
4. wzywa, aby wszystkie przyszłe działania legislacyjne (ustanawianie nowych przepisów lub zmiana obowiązujących tekstów), obejmujące modyfikację lub zmianę systemu produkcji (w tym pomieszczeń inwentarskich) oraz kryteria dobrostanu zwierząt, opierały się na solidnych i aktualnych danych lub analiz naukowych, pochodzących z badań ukierunkowanych na podejście systemowe i uwzględniających wszystkie aspekty konieczne do osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju i dobrostanu zwierząt; apeluje o zachowanie równowagi, o przestrzeganie naukowych wskazań dotyczących wpływu zmian, jakie zostaną wprowadzone, na zwierzęta, środowisko i rolników, w szczególności drobnych producentów rolnych, oraz o konsultacje z kompetentnymi organami państw członkowskich na jak najwcześniejszym etapie prac legislacyjnych;
5. podkreśla konieczność przeprowadzenia oceny skutków przed podjęciem jakichkolwiek decyzji oraz potrzebę opracowania podejścia do każdego gatunku indywidualnie w celu określenia specyficznych wymogów dla każdego rodzaju gospodarstw hodowlanych;
6. wzywa do lepszego zarządzania profilaktyką w zakresie zdrowia zwierząt oraz promowania wysokich norm zdrowia i dobrostanu zwierząt, ze szczególnym naciskiem na szczepienia i zapobieganie niepotrzebnemu stosowaniu środków przeciwdrobnoustrojowych, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się chorób odzwierzęcych;

Środa, 16 lutego 2022 r.

7. jest świadomy, że na wniosek Komisji EFSA wydała szereg opinii na temat zastosowania środków odnoszących się do zwierząt do gatunków nieobjętych szczegółowymi przepisami (krowy mleczne i bydło opasowe); wyraża ubolewanie, że te odnoszące się do zwierząt środki zaproponowane przez EFSA nie zostały dotychczas wdrożone; wzywa zatem Komisję do dopilnowania, by środki te zostały zaktualizowane zgodnie z najnowszą wiedzą naukową i włączone do obowiązujących przepisów szczegółowych;

8. zwraca uwagę, że w opinii podmiotów naukowych, choć środki odnoszące się do zwierząt są pożądane, nie zawsze mogą być egzekwowane i poddane obiektywnej weryfikacji; wzywa zatem Komisję, by w kontekście przeglądu unijnych przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt określiła bardzo szczegółowe i możliwe do sprawdzenia wymogi z uwzględnieniem najnowszych opinii naukowych i różnych systemów produkcji w państwach członkowskich;

9. wzywa Komisję, by zapewniła przestrzeganie obowiązujących przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt oraz by w razie potrzeby zaktualizowała przepisy, tak aby lepiej odpowiadały one potrzebom społeczeństwa, w świetle postępu naukowego i wyników badań w tej dziedzinie, przy jednoczesnym rozszerzeniu zakresu i elastyczności tych przepisów w celu dostosowania ich do najnowszych osiągnięć naukowych i technologicznych oraz celów Zielonego Ładu;

10. przypomina, że wymierne zmiany zorientowane na wyniki należy wprowadzić po przeprowadzeniu odpowiedniej oceny naukowej i w porozumieniu z właściwymi organami i zainteresowanymi stronami w państwach członkowskich, aby sprostać wyzwaniom, przed którymi stoją hodowcy, a także potrzebom i oczekiwaniom obywateli oraz zapewnić zdrowie i dobrostan zwierząt, z należyтым uwzględnieniem najlepszych wyborów dla konsumentów i ich siły nabywczej; przypomina, że nasz europejski system żywnościowy musi zapewniać dostęp do wysokiej jakości żywności po przystępnej cenie; uważa, że producentom należy zagwarantować sprawiedliwą część ceny produktów spożywczych zgodnie z prawodawstwem UE dotyczącym dobrostanu zwierząt;

11. apeluje o krótsze łańcuchy dostaw w obszarze żywienia, oparte na żywności produkowanej lokalnie lub regionalnie w celu zapewnienia konsumentom lepszego bezpośredniego dostępu do lokalnych produktów spożywczych i wsparcia małych gospodarstw rolnych;

12. apeluje do prawodawców o właściwą i świadomą ocenę konsekwencji tych zmian; wzywa do przeprowadzenia oceny przy zastosowaniu całościowego podejścia obejmującego społeczne, środowiskowe i gospodarcze aspekty zrównoważonego rozwoju oraz aspekty związane z dobrostanem zwierząt, ale także kwestię ergonomii dla rolników oraz aspekty zdrowotne, zwłaszcza z uwzględnieniem podejścia „Jedno zdrowie”; przypomina, że dobrostan zwierząt należy postrzegać przez pryzmat zrównoważonego podejścia do gospodarki;

13. podkreśla potrzebę poprawy zdrowia zwierząt w hodowli zwierząt w ramach podejścia „Jedno zdrowie”; zwraca uwagę, że dla osiągnięcia tego celu nadrzędne znaczenie mają ulepszone praktyki hodowli zwierząt, ponieważ lepszy dobrostan zwierząt poprawia zdrowie zwierząt i zmniejsza tym samym zapotrzebowanie na leki oraz ogranicza rozprzestrzenianie się chorób odzwierzęcych; wzywa również Komisję do opracowania podejścia „Jeden dobrostan” w ramach przeglądu przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt;

14. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by nasiliły kontrole w celu monitorowania antybiotyków i innych pozostałości substancji chemicznych objętych zakazem stwierdzonych w przywozach z państw nienależących do UE, w ramach strategii Komisji na rzecz skutecznego rozwiązania problemu nieuregulowanego stosowania antybiotyków i pestycydów w produkcji zwierzęcej, żywności pochodzenia morskiego i produktach akwakultury;

15. wzywa do wprowadzenia środków gwarantujących bezpieczeństwo i niezależność rolników przy podejmowaniu pewnych działań dotyczących zwierząt;

16. podkreśla, że wszelkie zmiany muszą być rozpatrywane z uwzględnieniem czasu, wsparcia i finansowania potrzebnego rolnikom na ich wdrożenie, konsekwencji gospodarczych i biurokratycznych tych zmian oraz braku możliwości działania, który może temu towarzyszyć; podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na koszty inwestycji, jako że niskie marże zysku powodują długie okresy spłaty pożyczek; zwraca uwagę, że zmiany mające na celu poprawę dobrostanu zwierząt w gospodarstwach wymagają odpowiedniego okresu przejściowego; odnotowuje, że hodowcy uczestniczą w obecnym cyklu inwestycji ze względu na niedawne inicjatywy dotyczące dobrostanu zwierząt i długie okresy amortyzacji;

Środa, 16 lutego 2022 r.

17. z zadowoleniem przyjmuje europejską inicjatywę obywatelską „Skończmy z chowem klatkowym” podkreśla, że wszelkie zmiany związane z chowem klatkowym będą musiały zawierać jasne i precyzyjne definicje tego, czym jest klatka i jaka jest jej specyfika w przypadku poszczególnych gatunków, w celu zapewnienia skutecznego przejścia na alternatywne systemy utrzymania, które już są rentowne i są w użyciu, takie jak systemy ściółkowe, systemy wybiegowate i systemy ekologiczne dla kur, systemy parkowe, zagrody podłogowe, zewnętrzne systemy wybiegowate i systemy ekologiczne dla królików, systemy swobodnego proszenia się i kojce grupowe dla loch, systemy ściółkowe i woliery dla przepiórek oraz grupowe systemy utrzymania dla cieląt;

18. apeluje do Komisji, by w ramach wdrażania nowych przepisów jasno i szczegółowo określiła warunki i pomieszczenia hodowli poszczególnych gatunków zwierząt w oparciu o przykłady dobrych praktyk w zakresie alternatywnych systemów utrzymania; zaleca, by Komisja ukierunkowała swoje działania na zwiększanie bezpieczeństwa żywnościowego i odporności rynku rolnego UE; apeluje o przegląd dyrektywy Rady 1999/74/WE dotyczącej kur niosek, aby szybko wycofać klatki bateryjne i zakazać ich stosowania, wprowadzić systemy bezklatkowe dla wszystkich niosek oraz stworzyć równe warunki działania i poprawić dobrostan zwierząt hodowanych w UE;

19. przypomina, że inwestycje w lepszy dobrostan zwierząt prowadzą do wzrostu kosztów produkcji, niezależnie od rodzaju hodowli; zauważa, że należy zadbać o dodatkową pomoc publiczną lub o wyraźny zwrot z inwestycji na rynku, ponieważ w przeciwnym razie wzrost kosztów produkcji będzie utrudniał lub uniemożliwiał hodowcom inwestowanie w dobrostan zwierząt, co jest sytuacją niepożądaną; uważa zatem, że podnoszenie norm dobrostanu zwierząt powinno odbywać się stopniowo, odpowiedzialnie i w oparciu o system zachęt ekonomicznych z wykorzystaniem środków również poza budżetu WPR;

20. apeluje do Komisji o przyznanie odpowiedniego wsparcia finansowego dla hodowców, aby zachęcać ich do inwestowania w poprawę dobrostanu zwierząt; wzywa Komisję, by zaradziła tym niedociągnięciom oraz propagowała i wdrażała trwałą poprawę w wynagradzaniu starań rolników; wzywa do dalszego szczególnego wsparcia finansowego hodowców związanego z przejściem na alternatywne systemy utrzymania zwierząt w związku z wdrażaniem nowych przepisów zakazujących chowu klatkowego, do czego Komisja zobowiązała się do 2027 r. po apelu zawartym w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Skończmy z chowem klatkowym”; odnotowuje, że zależy to od działań mających na celu zapewnienie dodatkowych zasobów w połączeniu ze sprawiedliwymi cenami rynkowymi; zauważa, że choć stałe podnoszenie norm dobrostanu zwierząt i norm w innych obszarach objętych regulacjami jest zawsze pozytywnym zjawiskiem, dodatkowo obciąża hodowców przestrzegających wymogów; podkreśla, że zawsze należy najpierw zwracać uwagę na zapewnienie zgodności i spójności z obowiązującymi standardami w celu zapewnienia, by hodowcy, którzy przestrzegają wymogów w najmniejszym stopniu, przyspieszyli działania i przyjęli obowiązujące standardy, zanim zostaną nałożone dodatkowe obciążenia na hodowców postępujących; podkreśla, że dochody rolników i konkurencyjność europejskich hodowców na światowym rynku rolnym należy uwzględniać na zasadzie wzajemności, w kontekście środków mających na celu ulepszenie przepisów UE w zakresie dobrostanu zwierząt;

21. jest świadomy ograniczonej spójności ogólnej między unijnymi przepisami dotyczącymi dobrostanu zwierząt a WPR na lata 2014–2020 oraz niedostatecznego uwzględnienia szczegółowych przepisów w krajowych planach rozwoju obszarów wiejskich i niewystarczającego finansowania celu, jakim jest dobrostan zwierząt, przy dużych różnicach między poszczególnymi państwami członkowskimi; zachęca państwa członkowskie do opracowania, w ramach krajowych planów strategicznych, ekoprogramów dotyczących dobrostanu zwierząt oraz wzywa Komisję do dopilnowania, by plany strategiczne państw członkowskich zawierały wsparcie i wskazówki dla hodowców dotyczące poprawy standardów dobrostanu zwierząt; pilnie wzywa do udzielenia wsparcia finansowego rolnikom zajmującym się produkcją zwierzęcą, którzy będą dokonywać przekształceń w swoich gospodarstwach, w tym ulepszać warunki trzymania zwierząt, tak aby zaspokajały ich potrzeby fizyczne i behawioralne – poprzez politykę publiczną (spójne łączenie różnych narzędzi, w tym WPR i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury) lub poprzez rynek – oraz do przekazywania konsumentom jasnych i przejrzystych informacji w postaci zrozumiałego i rzetelnego etykietowania wszystkich produktów zwierzęcych pod względem dobrostanu w całym cyklu produkcji, w tym metody produkcji; wzywa ponadto do ustanowienia przejrzystej, pozytywnej i niestygmatyzującej strategii komunikacyjnej w odniesieniu do wszystkich produktów pochodzenia zwierzęcego, z uwzględnieniem specyfiki niektórych tradycyjnych produktów regionalnych, aby zwiększać świadomość na temat wiedzy fachowej, znaczenia i jakości pracy rolników i hodowców oraz pożytków z nowych przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt;

22. apeluje do Komisji, aby lepiej informowała i pomogła w zwiększaniu widoczności najlepszych praktyk oraz by wspierała sektor produkcji zwierzęcej w dążeniu do postępu działaniami pozytywnymi, poprzez wspieranie środków wdrażania, i by okazała w ten sposób szacunek dla wszystkich zainteresowanych podmiotów, które chcą realizować inicjatywę, oraz by zachęcała do wdrażania nowych praktyk;

Środa, 16 lutego 2022 r.

23. apeluje do państw członkowskich o wykluczenie możliwości, by w ramach WPR hodowcy otrzymywali dobrowolne wsparcie związane z produkcją na bydło, które ma zostać sprzedane do udziału w walkach byków, poprzez proporcjonalne zmniejszenie liczby sztuk bydła, na które hodowcy otrzymują płatności;

24. zwraca się do Komisji o inwestycje w dobrobyt rolników zajmujących się zwierzętami gospodarskimi i w atrakcyjność ich zawodu w celu zwiększenia motywacji i produktywności obecnych i przyszłych hodowców, co bezpośrednio przełoży się na poprawę dobrostanu zwierząt;

25. proponuje udoskonalenie przystępnych cenowo szkoleń dla rolników i podmiotów zajmujących się zwierzętami w tym sektorze poprzez specjalny moduł szkolenia początkowego i szkolenia ustawicznego służącego aktualizacji stanu wiedzy; wzywa Komisję, by regularnie kontrolowała starania państw członkowskich oraz rolników na rzecz poprawy jakości kształcenia i szkolenia, a także odpowiednio wynagradzała szczególne zaangażowanie; popiera ciągłe działania służące gromadzeniu przykładów najlepszych praktyk w zakresie kształcenia i szkolenia oraz udostępnianie ich państwom członkowskim w corocznych sprawozdaniach; zauważa, że wiele zidentyfikowanych zagrożeń dla dobrostanu zwierząt ma swoje źródło w działaniach i zachowaniu osób zajmujących się zwierzętami i właścicieli zwierząt; zachęca zatem Komisję, aby sprawdziła, czy w krajowych planach strategicznych uwzględniono szkolenia dla hodowców i osób zajmujących się zwierzętami;

26. przypomina, że praktyki promujące dobrostan mogą prowadzić do wzrostu kosztów produkcji i obciążenia hodowców większą pracą oraz że wzrost ten musi zostać zrekomensowany odpowiednim wynagrodzeniem; podkreśla, tytułem przykładu, że stopniowe wprowadzanie systemu wolnostanowiskowego w pomieszczeniach do prosięcia wymagałoby długiego okresu przejściowego, aby zapewnić odzyskanie dodatkowych kosztów z rynków, i wymagałoby wzniesienia nowych budynków; domaga się współpracy właściwych organów przy wydawaniu pozwoleń na budowę i zmniejszania obciążeń administracyjnych;

27. zwraca uwagę, że niektóre środki uważane za korzystne dla dobrostanu zwierząt w rzeczywistości mogą przynosić efekt przeciwny do zamierzonego i kolidować z innymi aspektami zrównoważonego rozwoju, zarówno w odniesieniu do dobrostanu, bezpieczeństwa i zdrowia, jak i przeciwdziałania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz redukcji emisji gazów cieplarnianych, jeśli środków tych nie będzie się realizować całościowo; jako przykład wskazuje, że trzymanie królików na świeżym powietrzu może zwiększać stres i śmiertelność zwierząt oraz że zbiorcze klatki dla królic kotnych mogą powodować agresywne zachowania wśród samic, wywołując stres, urazy i obniżoną wydajność⁽¹⁵⁾; zwraca uwagę, że hodowla na otwartej przestrzeni może również prowadzić do ograniczenia kontroli nad odchodami i emisjami, a także do zwiększenia zapotrzebowania na paszę, w związku z czym może mieć większy wpływ na emisyjność; zauważa, że wielkość emisji amoniaku rośnie wprost proporcjonalnie do rozmiarów zagrody⁽¹⁶⁾, co stawia hodowców w obliczu sprzeczności przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt z przepisami dotyczącymi kwestii środowiskowych; zauważa, że stosowanie systemów utrzymania pozwalających lochom na zupełnie swobodne prosięcie, bądź nagłe zaprzestanie chowu klatkowego może stworzyć dodatkowe źródła zakażeń wśród zwierząt gospodarskich oraz zwiększyć ich stres spowodowany terytorializmem i rywalizacją; zwraca uwagę, że utrzymywanie młodych cieląt i prosiąt w odpowiednich kojcach na pewnych etapach ich cyklu życia może pomagać ograniczyć rozprzestrzenianie się chorób zwierząt i zakażeń patogenami oraz zapobiegać osłabieniu i możliwej do uniknięcia śmiertelności⁽¹⁷⁾; przypomina w tym względzie, że konieczne jest zatem odpowiednie podejście do każdego gatunku; wzywa Komisję do dokonania gruntownej oceny potencjalnych szkodliwych skutków każdego wniosku dla zdrowia i dobrostanu zwierząt;

28. podkreśla wieloczynnikową złożoność poważnego problemu dobrostanu zwierząt, jakim jest obgryzanie ogonów w hodowli trzody chlewnej; odnotowuje, że w trakcie dogłębnych badań i analizy czynników ryzyka wywołujących to zachowanie napotkano w całej Unii trudności techniczne; zauważa, że oznacza to, iż jak dotąd nie znaleziono wiarygodnych rozwiązań, co sprawiło, że praktyka obcinania ogonów jest powszechna pomimo znacznych wysiłków Komisji i Parlamentu na rzecz rozpowszechniania informacji i najlepszych praktyk dotyczących zachowywania ogonów u świń; wyraża ubolewanie, że jak dotąd jedynie dwa państwa członkowskie zakazały praktyki obcinania ogonów; podkreśla, że zapewnienie odpowiedniego urozmaicenia warunków bytowania, w szczególności materiałów, którymi

⁽¹⁵⁾ Fortun-Lamothe, L., Savietto, D., Gidenne, T., Combes, S., Le Cren, D., Davoust C., Warin, L., „Démarche participative pour la conception d'un système d'élevage cunicole socialement accepté”, „Colloque Bien-être animal: des valeurs à partager” [Inicjatywa partycypacyjna w celu zaprojektowania akceptowalnego społecznie systemu hodowli królików, Dobrostan zwierząt: symposium na temat wspólnych wartości], Strasburg, 1–2 lipca 2019 r.

⁽¹⁶⁾ Guingand, N., „Réduire la densité animale en engraissement: quelles conséquences sur l'émission d'odeurs et d'ammoniac?”, Journées Recherche Porcine [Zmniejszanie gęstości obsady w fazie tuczu: wpływ na zapach i emisję amoniaku], 39. francuskie dni badań nad hodowlą świń], s. 43-48, 2007

⁽¹⁷⁾ Kollenda, E., Baldock, D., Hiller, N., Lorant, A., „Assessment of environmental and socio-economic impacts of increased animal welfare standards: transitioning towards cage-free farming in the EU” [Przejście na hodowlę bezklatkową w UE: ocena skutków środowiskowych i społeczno-ekonomicznych zaostżenia standardów w zakresie dobrostanu zwierząt], sprawozdanie polityczne Instytutu Europejskiej Polityki Ochrony Środowiska, Bruksela i Londyn, październik 2020 r.

Środa, 16 lutego 2022 r.

zwierzęta mogą poruszać, oraz zapewnienie odpowiedniej przestrzeni, stosowanie dobrych praktyk związanych z żywieniem oraz zapewnienie litego podłoża może znacząco ograniczyć problem obgryzania ogonów; proponuje sfinansowanie i przeprowadzenie dalszych badań naukowych w celu opracowania zrównoważonego pod względem ekonomicznym mechanizmu umożliwiającego chów świń w celach handlowych w pomieszczeniach z zachowaniem ogonów u zwierząt; uważa, że w ramach obecnego prawodawstwa potrzebne są rozwiązania w celu ochrony dobrostanu świń i ograniczenia stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych w leczeniu zranionych świń; wzywa Komisję do dopilnowania, aby wszystkie państwa członkowskie przestrzegały zakazu rutynowego obcinania ogonów u świń; uważa ponadto, że potrzebna jest jasność co do kar w razie obcinania ogonów w przypadku, gdy świny były hodowane w jednym państwie członkowskim i wywożone do innego w celu tuczenia ⁽¹⁸⁾;

29. przypomina, że pełne wdrożenie obowiązujących przepisów w każdym państwie członkowskim jest niezbędne, aby poprawić dobrostan zwierząt w gospodarstwach i zapewnić równe warunki działania na rynku wewnętrznym;

30. docenia starania europejskiego sektora trzody chlewnej, jeśli chodzi o poszukiwanie rozwiązań stanowiących alternatywę dla kastracji prosiąt, i podkreśla potrzebę zmian w przepisach weterynaryjnych na fermach świń, aby uwzględnić postępy w poszukiwaniu rozwiązań alternatywnych dla kastracji prosiąt;

31. apeluje do Komisji o udostępnienie w poszczególnych państwach członkowskich ujednoliconego na poziomie europejskim wykazu dostępnych produktów i metod stosowania analgezji i znieczulenia przy kastracji prosiąt; wzywa Komisję, aby zezwoliła na krótkoterminowe przechowywanie weterynaryjnych produktów leczniczych w gospodarstwach i na pozostawianie ich tam przez lekarzy weterynarii z zachowaniem rygorystycznych uregulowań prawnych;

32. zauważa, że produkcja foie gras opiera się na praktykach hodowlanych spełniających kryteria dobrostanu zwierząt, jako że jest to produkcja ekstensywna, w większości przypadków odbywa się w gospodarstwach rodzinnych, gdzie ptaki spędzają 90 % życia na świeżym powietrzu, a podczas fazy tuczenia, która przeciętnie trwa od 10 do 12 dni przy dwóch posiłkach dziennie, przestrzega się parametrów biologicznych zwierząt;

33. wyraża uznanie dla Komisji w związku z opublikowaniem 12 maja 2021 r. strategicznych wytycznych na rzecz bardziej zrównoważonej i konkurencyjnej akwakultury w UE; podkreśla znaczenie promowania rozwoju sektora akwakultury UE w kierunku bardziej zrównoważonych metod, w których szczególną uwagę zwraca się na dobrostan ryb, w celu rozwiązania problemu obecnej nadmiernej zależności od przywozu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja Rybołówstwa Parlamentu przygotowuje sprawozdanie z własnej inicjatywy w sprawie tych wytycznych; wzywa Komisję do zaproponowania naukowo uzasadnionych szczegółowych przepisów dotyczących dobrostanu ryb hodowlanych;

34. zwraca się do Komisji o usprawnienie rynku wewnętrznego poprzez uwzględnienie zmian wynikających ze zaktualizowanych przepisów unijnych w zakresie dobrostanu zwierząt, opracowanie ujednoliconej, kompleksowej i wspólnej strategii na rzecz dobrostanu zwierząt w krajach europejskich wraz ze zharmonizowanym wdrożeniem odpowiednich przepisów oraz zapewnienie, aby nie obniżano ambicji i norm mających na celu poprawę dobrostanu zwierząt, przy jednoczesnym monitorowaniu właściwego wdrażania i przestrzegania obowiązujących przepisów we wszystkich państwach członkowskich;

35. zachęca Komisję, aby podnosiła świadomość konsumentów i informowała ich o realiach hodowli i jej realnym wpływie na środowisko, różnorodność biologiczną i klimat oraz o różnorodności metod produkcji i ich pochodzeniu, bez dogmatyzmu i stygmatyzacji pokazując troskę, jaką hodowcy otaczają swoje zwierzęta i uwagę, jaką im poświęcają; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby istotnie zwiększyły w społeczeństwie świadomość i zrozumienie realiów hodowli zwierząt i dobrostanu zwierząt, w tym poprzez edukację w szkołach;

36. apeluje do Komisji o przerehabilitowanie projektu ram regulacyjnych, aby poprawić dobrostan zwierząt w UE dzięki jaśniejszym, bardziej kompleksowym, przewidywalnym i dostępnym przepisom, z myślą o ustanowieniu bardziej zrozumiałych celów i wskaźników, co zmniejszy pole do ich interpretacji, a tym samym będzie sprzyjało jednordonnej transpozycji na szczeblu krajowym w państwach członkowskich, przed dalszym zaostreniem przepisów lub ich uzupełnieniem; sugeruje aktualizację ogólnej dyrektywy zgodnie z najnowszą wiedzą naukową poprzez dodanie wzmianki o celach Komisji i oczekiwaniach obywateli w zakresie dobrostanu zwierząt gospodarskich i ustaleniach badań

⁽¹⁸⁾ Zob. konkluzje Rady z dnia 5 października 2021 r. w sprawie kryzysu w sektorze wieprzowiny oraz projekt sprawozdania Komisji z kontroli przeprowadzonej w Danii w dniach 9–13 października 2017 r. w celu oceny działań państw członkowskich mających na celu zapobieganie obgryzaniu ogonów i unikanie rutynowego obcinania ogonów u świń.

Środa, 16 lutego 2022 r.

systemowych oraz pracę nad dyrektywami dotyczącymi poszczególnych gatunków, z należyтым uwzględnieniem charakteru hodowli, różnych etapów życia zwierząt, praktyk w gospodarstwie, które nie dotyczą hodowli, tradycji i uwarunkowań regionalnych, a także różnorodności warunków glebowo-klimatycznych;

37. zauważa, że obecne prawodawstwo UE w zakresie dobrostanu zwierząt nie jest kompleksowe, i zwraca się do Komisji, aby oceniła potrzebę i wpływ szczegółowych przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt w świetle najnowszej wiedzy naukowej na temat gatunków, od których lub z których pozyskuje się żywność i które obecnie nie są objęte przepisami dotyczącymi gatunków; odnotowuje brak wskaźników dobrostanu zwierząt w dyrektywie ogólnej, a także dyrektywie Rady 2008/120/WE dotyczącej świń, dyrektywie Rady 2007/43/WE dotyczącej kurcząt i dyrektywie Rady 1999/74/WE dotyczącej kur niosek; zauważa również brak mierzalnych wymogów dotyczących wdrażania i monitorowania warunków środowiskowych takich jak jakość powietrza (azot, CO₂, pył), światło (czas trwania, jasność) i minimalny poziom hałasu, co nie tylko odbija się na dobrostanie zwierząt, lecz także zakłóca konkurencję ze względu na swobodę interpretacji; wzywa Komisję do ustanowienia wykonalnych i mierzalnych wskaźników, które powinny dotyczyć poszczególnych gatunków i być aktualne z naukowego punktu widzenia;

38. apeluje do Komisji, aby objaśniła ramy monitorowania państw członkowskich i w państwach członkowskich i zapewniła zwalczanie szkodliwych praktyk oraz wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w przypadku niezgodności; podkreśla znaczenie technologii chowu precyzyjnego, w tym potencjał narzędzi do monitorowania zdrowia i dobrostanu zwierząt w gospodarstwach, które to narzędzia pomagają zapobiegać epidemiom chorób w gospodarstwach i lepiej je kontrolować; podkreśla, że istnieje wiele przyczyn nieprzestrzegania przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt, w tym niewykonalne i niemierzalne wskaźniki odnoszące się do zwierząt; zauważa, że częstotliwość kontroli waha się w państwach członkowskich od 1 % do 30 %; wyraża zaniepokojenie, że te duże różnice w częstotliwości kontroli prowadzą albo do nieprzestrzegania rozporządzenia w sprawie kontroli⁽¹⁹⁾, albo do dużej presji na hodowców; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zharmonizowały wdrożenie rozporządzenia w sprawie kontroli w celu dostosowania częstotliwości kontroli w poszczególnych państwach członkowskich i sektorach hodowli; wzywa Komisję, aby co roku składała Parlamentowi sprawozdanie ze swoich działań i z działań państw członkowskich w celu poprawy dobrostanu zwierząt utrzymywanych w gospodarstwach w UE;

39. zwraca się do Komisji o dołączanie do każdej decyzji oceny naukowej i oceny skutków (w tym środowiskowych, gospodarczych i społecznych), która powinna uwzględniać różnorodność metod hodowli w każdym sektorze w UE oraz w której zawarta zostanie analiza sytuacji z punktu widzenia zwierząt (według gatunków i na różnych etapach produkcji) oraz hodowców, aby wziąć pod uwagę oczekiwania obywateli i stworzyć system skutecznej hodowli, który będzie zapewniał dobre warunki życia zwierząt, przestrzeganie ich dobrostanu oraz korzyści gospodarcze hodowców;

40. podkreśla, że państwa członkowskie powinny przewidzieć odpowiednie systemy egzekwowania, które mogłyby zharmonizować, oraz że muszą zawsze zapewniać rygorystyczne egzekwowanie prawa UE; apeluje do Komisji, aby regularnie przedstawiała Parlamentowi sprawozdania dotyczące wdrażania i egzekwowania prawa UE dotyczącego dobrostanu zwierząt, w których to sprawozdaniach powinna wskazywać luki i przedstawiać uchybienia w podziale na państwa członkowskie, gatunki oraz rodzaj uchybienia;

41. apeluje do Komisji o lepszą współpracę między wszystkimi zainteresowanymi podmiotami oraz ułatwienie dialogu między różnymi podmiotami w państwach członkowskich, aby umożliwić im wspólną refleksję nad zmianami w systemach hodowli; zachęca do wymiany dobrych praktyk między sektorami hodowlanymi i między krajami; ma nadzieję, że zostaną opracowane narzędzia zachęcające pionierskich hodowców do udziału w projektach rozwojowych; wzywa do zaangażowania hodowców i naukowców zajmujących się dobrostanem zwierząt we wszystkie etapy badań prowadzonych w różnych regionach Europy; wyraża nadzieję, że dokumenty dotyczące badania i popularyzacji dobrych praktyk zostaną przetłumaczone na wszystkie języki Unii Europejskiej; docenia przy tym potencjał programu Horyzont Europa dla badań i innowacji oraz oczekuje odpowiedniej równowagi między państwami członkowskimi pod względem projektów; w związku z tym zachęca Komisję do promowania podejścia ukierunkowanego na wynik, które pozwoli na stworzenie odpowiedniego środowiska dla spotkań przedstawicieli państw członkowskich, podmiotów naukowych, zainteresowanych stron, rolników i organizacji pozarządowych oraz wymiany poglądów i najlepszych praktyk w celu bardziej jednorodnego wdrożenia w państwach członkowskich przyszłych przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt, zgodnie z celami Zielonego Ładu;

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

Środa, 16 lutego 2022 r.

42. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w ramach unijnej strategii w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015 unijnych ośrodków referencyjnych specjalizujących się w różnych gatunkach i kategoriach zwierząt; zachęca Komisję do dalszego rozwijania sieci EURCAW, zwłaszcza w odniesieniu do gatunków nieobjętych szczegółowymi przepisami, jako skutecznej platformy spójnego i jednolitego rozpowszechniania we wszystkich państwach członkowskich informacji technicznych na temat sposobu wdrażania prawodawstwa UE;

43. przypomina, że ukierunkowane indywidualne zarządzanie ma często istotny wpływ na dobrostan zwierząt; wzywa Komisję, aby w przyszłych inicjatywach stosowała podejście ukierunkowane na wyniki, oparte na dowodach naukowych i wiedzy eksperckiej oraz na partnerskiej wymianie najlepszych praktyk między rolnikami;

44. podkreśla znaczenie regularnego dialogu z przedstawicielami organów krajowych i regionalnych, organizacji rolników i zainteresowanych podmiotów działających na rzecz rolnictwa, organizacji pozarządowych, obywateli i ekspertów o przykładach dobrych praktyk i ulepszeń potrzebnych w dziedzinie dobrostanu zwierząt; zwraca uwagę, że pomimo niewielkich kosztów transfer wiedzy w tej dziedzinie jest bardzo skuteczny i dlatego powinien być częściej stosowany w praktyce; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje odnowienie przez Komisję mandatu Platformy ds. Dobrostanu Zwierząt; jest zdania, że należy jeszcze zwiększyć i ułatwić wymianę dobrych praktyk i transfer wiedzy, aby pomóc zaangażowanym stronom w przyspieszeniu i uproszczeniu procesu regularnego dialogu, a także w przechowywaniu informacji i zabezpieczeniu ich przepływu; podkreśla znaczenie prowadzenia takiego regularnego dialogu również z przedstawicielami państw spoza UE, które importują zwierzęta z Unii;

45. apeluje do Komisji, aby powiązała swoje różne strategie przepisami wykonawczymi opracowanymi w celu zapewnienia spójności z Europejskim Zielonym Ładem, strategią „Od pola do stołu”, unijną strategią na rzecz bioróżnorodności 2030 oraz polityką rolną odnoszącą się do handlu, praktyk handlowych i promocji; podkreśla, że spójność tych strategii jest warunkiem wstępnym rentowności sektora rolnictwa; apeluje, by znowelizowane przepisy dotyczące dobrostanu zwierząt w pełni dostosowano do priorytetów Zielonego Ładu i strategii „Od pola do stołu” dzięki poszerzeniu ich zakresu i zapewnieniu elastyczności pozwalającej na dostosowywanie ich do najnowszych postępów naukowych i technicznych; wzywa Komisję do dostosowania polityki handlowej do norm UE w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt poprzez ponowną ocenę umów handlowych z państwami trzecimi i zapewnienie wzajemności w odniesieniu do nowych dwustronnych i wielostronnych umów handlowych, aby stworzyć równe warunki działania i uniknąć osłabiania rentowności swoich własnych producentów oraz zapewnić, aby przestrzegali oni unijnych norm dobrostanu zwierząt i jakości produktów;

46. apeluje do Komisji o skoordynowanie poszczególnych przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt, zarówno w gospodarstwie, jak i podczas transportu lub też uboju;

Etykietowanie dotyczące dobrostanu zwierząt

47. wyraża ubolewanie z powodu ograniczonych korzyści ekonomicznych dla producentów, którzy podejmują dobrowolne wysiłki na rzecz uznania dobrostanu zwierząt; zauważa ponadto, że skuteczne etykietowanie dotyczące dobrostanu zwierząt będzie możliwe tylko w przypadku zwrotu z inwestycji związanych z wyższymi cenami oraz przy sprawiedliwym rozłożeniu kosztów i zysków na całej długości łańcucha rolno-spożywczego, co da hodowcom gwarancję, że otrzymają sprawiedliwą część wyższej ceny zapłaconej przez konsumenta za zakup produktów spożywczych spełniających unijne wymogi etykietowania dotyczącego dobrostanu zwierząt;

48. wzywa Komisję, by wynegocjowała na szczeblu wielostronnym i w umowach dwustronnych stosowanie klauzul wzajemności dotyczących przestrzegania norm dobrostanu zwierząt w przypadku produktów przywożonych, również w celu dostarczenia konsumentom prawidłowych informacji;

49. podkreśla, że ustanowienie jakiegokolwiek oznakowania dotyczącego dobrostanu zwierząt wymaga uprzedniego opracowania zharmonizowanych zasad opracowanych we współpracy z wszystkimi zainteresowanymi podmiotami i w oparciu o jasne wskaźniki naukowe oraz szeroko zakrojonych kampanii promocyjnych i działań edukacyjnych mających na celu dostarczenie informacji europejskim konsumentom;

50. wzywa Komisję, by zagwarantowała również dobrostan zwierząt w pozostałych częściach łańcucha następujących po producencie i by uwzględniła tę kwestię w zharmonizowanych przepisach dotyczących dobrowolnego etykietowania;

51. wzywa Komisję do rozpoczęcia prac nad kompleksowym unijnym systemem etykietowania produktów pochodzenia zwierzęcego w celu opracowania obowiązkowych unijnych ram dobrowolnego etykietowania, którymi należy objąć wszystkie gospodarstwa, ale w których należy zawrzeć i uznać specyficzne cechy każdego gatunku, tak aby ograniczyć ryzyko zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym, a jednocześnie pozostawić wystarczające pole manewru prywatnym inicjatywom, w których inwestuje się w różnorodność produktów i przestrzega wyższych norm dobrostanu zwierząt w celu uzyskania przewagi rynkowej;

Środa, 16 lutego 2022 r.

52. zwraca się do Komisji o zaproponowanie zharmonizowanych i obowiązkowych ram unijnych zawierających wspólne wymogi w zakresie dobrowolnego etykietowania dotyczącego dobrostanu zwierząt, opartych na przepisach UE i zachęcających państwa członkowskie do rejestrowania różnych stosowanych podejść; apeluje, aby specyfikacje ram opracowano zgodnie podejściem realistycznym pod względem technicznym i rzetelnym pod względem naukowym, odzwierciedlającym metody produkcji w całym cyklu i aby ramy te zapewniały producentom zwrot wartości, tak by rynek mógł napędzać postępy w zakresie dobrostanu zwierząt; podkreśla, że system etykietowania musi opierać się na przejrzystym zestawie referencji technicznych oraz stosowaniu precyzyjnie zdefiniowanych określeń i oświadczeń, które można stosować w celach marketingowych, aby uniknąć wprowadzania konsumentów w błąd i wykorzystywania kwestii dobrostanu zwierząt do nieuczciwego PR;

53. przypomina, że dla celów spójności możliwość etykietowania powinna też obejmować produkty przetworzone i składniki pochodzenia zwierzęcego; zaleca, aby w proponowanym systemie etykietowania dotyczącego dobrostanu zwierząt brano pod uwagę zwiększone zapotrzebowanie konsumentów na informacje i obok dobrostanu zwierząt uwzględniono równoległe cele strategii „Od pola do stołu” w zakresie zrównoważoności, zdrowia i żywienia;

54. zwraca się do Komisji, aby dokładnie zbadała możliwe skutki, zwłaszcza dla hodowców, wprowadzenia obowiązkowych unijnych ram w zakresie etykietowania zawierających wspólne wymogi dotyczące etykietowania, dokonując szczegółowej oceny skutków dla wszystkich podmiotów zaangażowanych w łańcuch dostaw żywności, od hodowców po konsumentów, opierając się w szczególności na doświadczeniach publicznych systemów etykietowania wprowadzonych w ostatnich latach w niektórych państwach członkowskich; wzywa Komisję, by unikała sprzeczności między ewentualnymi przyszłymi systemami a istniejącymi systemami etykietowania, w szczególności w odniesieniu do obowiązkowych wymogów w dyrektywach szczegółowych dotyczących dobrostanu zwierząt; wyraża zaniepokojenie w związku z wynikami poprzedniej oceny skutków przeprowadzonej przez Komisję w 2012 r. które wskazywały, że etykietowanie zwiększy koszty dla sektora, a niekoniecznie zwiększy korzyści;

55. apeluje do Komisji o wdrożenie polityki ochrony europejskiej hodowli zwierząt poprzez zakaz przywozu do Europy żywa lub mięsa, które nie spełniają europejskich norm dobrostanu zwierząt;

o

o o

56. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania rezolucji Radzie i Komisji.
